

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-684/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Melaniji Centner, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Luke Kecerin iz Zagreba, M. Kovačevića 9, OIB: 49182097912, zastupanog po punomoćniku Dejanu Pavlović, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika GT GIGAVAT d.o.o. iz Zagreba, Zagrebačka cesta 145A, OIB: 50764659507, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 10. travnja 2026. godine, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 09. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku GT GIGAVAT d.o.o. isplatiti tužitelju Luki Kecerin naknadu neisplaćene plaće u ukupnom bruto iznosu od 986,10 eura za vremenski period od 01. kolovoza 2022. do 11. rujna 2022. godine, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom:

- na iznos od 698,12 eura od 16. rujna 2022. pa do isplate te
- na iznos od 287,98 eura od 16. listopada 2022. pa do isplate,

po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29 st. 2 i st. 8 Zakona o obveznim odnosima do 31. prosinca 2022., od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatom iznosa od 206,96 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 16. rujna 2022. pa do isplate, kao i sa zahtjevom za isplatom zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenim bruto iznosima iz toč. I izreke ove presude.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 309,94 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 09. listopada 2026. pa do

isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu elektro-inсталater (pravilno bi trebalo pisati instalater) od 02.02.2021., i to prvotno temeljem dva ugovora o radu na određeno vrijeme te potom temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 01.10.2021. Navodi da je tuženik Odlukom od 26.08.2022. izvanredno otkazao ugovor o radu tužitelju zbog skrivljenog ponašanja te da ga je istog datuma odjavio s mirovinskog osiguranja, iako tužitelju odluka o otkazu u tome trenutku još nije bila dostavljena. Dalje navodi da je pravomoćnom i ovršnom presudom ovoga suda, posl. br. Pr-2020/2022-38, od 29.10.2024., utvrđeno da je Odluka o izvanrednom otkazu zbog skrivljenog ponašanja radnika od 26.08.2022. nedopuštena te da radni odnos nije prestao, a imajući u vidu da je tužitelj naknadno stupio u novi radni odnos, to je istom presudom ujedno utvrđen sudski raskid radnog odnosa s danom 12.09.2022.

Tužitelj navodi da je temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.10.2021. ugovorena plaća u neto iznosu od 4.500,00 kn / 597,25 EUR, a koju se tuženik obvezao isplatiti najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec. Također, navodi da su ugovoreni troškovi prijevoza u iznosu od 360,00 kn / 47,78 EUR i trošak toplog obroka u iznosu od 400,00 kn / 53,09 EUR. Ističe kako tuženik nije isplatio plaću tužitelju za mjesec kolovoz, kao ni razmjerni dio plaće za rujna 2022. godine, do dana prestanka radnog odnosa, a niti mu je predao obračunske liste plaća za navedene mjesece, slijedom čega je tužitelj prisiljen podnijeti ovu tužbu.

Dalje navodi da je sukladno članku 90. stavku 2. Zakona o radu, poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću, koju radnik ostvaruje prema propisanim, utvrđenim ili ugovorenim osnovama, odnosno mjerilima određenim posebnim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu. Također, sukladno članku 95. stavku 3. Zakona o radu, radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojega je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran. Slijedom navedenog, a uzimajući u obzir pravomoćnu i ovršnu presudu posl. br. Pr 2020/2022-38, kojom je utvrđeno da je odluka o otkazu nedopuštena i da radni odnos nije prestao te da je utvrđen sudski raskid radnog odnosa s danom 12.09.2022., tužitelj ostvaruje pravo na naknadu plaće za mjesec kolovoz i za razmjerni dio rujna.

Obzirom na prednje navedeno, tužitelj predmetnom tužbom potražuje naknadu neisplaćene plaće za mjesec kolovoz i razmjerni dio za rujna 2022. godine, i to konkretno za razdoblje od 01.08.2022. do 11.09.2022. u bruto iznosu, uvećano za troškove prijevoza i troškove toplog obroka. Tužitelj navodi da on ne raspolaže stručnim znanjima za precizan izračun naknade bruto plaće, odnosno za specifikaciju potraživanja, pa u slučaju osporavanja visine tužbenog zahtjeva od strane tuženika, tada predlaže provođenje financijskog vještačenja.

2. Konačno uređenim tužbenim zahtjevom kao u tužbi, tužitelj od tuženika potražuje isplatu naknade neisplaćene plaće u ukupnom bruto iznosu od 1.193,06 eura, koji je razvrstan na dvije pojedinačne mjesečne iznose glavnica za razdoblje počam od 01.08.2022. do 11.09.2022., s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 16.-og u

narednom mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, odnosno, potražuje isplatu iznosa od 905,08 eura sa zateznom kamatom tekućom od 16.09.2022. pa do isplate te isplatu iznosa od 287,98 eura sa zateznom kamatom tekućom od 16.10.2022. pa do isplate, a potražuje i naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom tekućom od presuđenja pa do isplate.

3. Tuženik u ovoj pravnoj stvari nije podnio odgovor na tužbu, time da mu je sud rješenjem od 09.04.2025. dostavio tužbu s prilogima na odgovor, i u tu svrhu podijelio mu je rok od 15 dana. U navedenom rješenju tuženik je i upozoren da ukoliko ne podnese odgovor na tužbu u određenom roku i ako bude udovoljeno uvjetima iz čl. 331.b Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/2022, 155/2023 i 146/2025 - dalje u tekstu ZPP), da će se donijeti presuda kojom se prihvaća tužbeni zahtjev, odnosno da će se donijeti presuda zbog ogluhe.

4. Kako tuženik, nakon urednog zaprimanja tužbe s prilogima putem e-oglasne ploče suda, nesporno nije podnio odgovor na tužbu u ovoj pravnoj stvari, to je punomoćnik tužitelja na pripremnom ročištu održanom dana 10.04.2026. predložio da sud donese odluku temeljem stanja spisa, odnosno presudu zbog ogluhe, jer je dostava poziva za tuženika bila uredna i tuženik nije pristupio pripremnom ročištu.

5. Sud je, ocjenjujući činjenične navode tužbe i spisu priležuću dokumentaciju, a posebice sadržaj Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.10.2021., zaključio da u ovoj pravnoj stvari nisu bili ispunjeni zakonski uvjeti iz odredbe čl. 331.b ZPP-a i stoga sud nije donio presudu zbog ogluhe, a razlozi za isto biti će iznijeti u daljnjem tekstu obrazloženja ove presude.

6. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovore o radu na određeno vrijeme sklopljene između tužitelja i tuženika dana 02.02.2021. i 01.05.2021. (str. 5 i 6 spisa), Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen između tužitelja i tuženika dana 01.10.2021. (str. 7 spisa), prijavu o prestanku osiguranja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 06.09.2022. (str. 8 spisa), presudu Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-2020/2022-38 od 29.10.2024. s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti (str. 9-17 spisa) i izvadak iz sudskog registra za tuženika (str. 24-26 spisa).

7. Cijeneći rezultate provedenog dokaznog postupka prema odredbi čl. 8 ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u pretežitom dijelu.

8. Među strankama nije sporno da je tužitelj bivši radnik tuženika, koji je bio zaposlen na radnom mjestu elektro-instalater i da su stranke, tj. tužitelj i tuženik prvotno sklopile dva Ugovora o radu na određeno vrijeme, i to od 02.02.2021. i od 01.05.2021. te da je treći i posljednji Ugovor o radu bio sklopljen na neodređeno vrijeme dana 01.10.2021.

Nije niti sporno da je tuženik kao poslodavac donio Odluku od 26.08.2022., kojom je tužitelju izvanredno otkazao ugovor o radu zbog skrivljenog ponašanja i da je tužitelja tog istog datuma odjavio s mirovinskog osiguranja.

Nadalje, nije niti sporno da je tužitelj vodio sudski spor protiv tuženika zbog nezakonite Odluke o otkazu ugovora o radu te da je uspio u radnom sporu koji se vodio kod ovoga suda pod poslovnim brojem Pr-2020/2022. Naime, nije niti sporno da je presudom od 29.10.2024. u tom sudskom sporu pravomoćno utvrđeno da je Odluka o izvanrednom otkazu zbog skrivljenog ponašanja tužitelja kao radnika od 26.08.2022.

nedopuštena i da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao. Obzirom da nije sporno da je tužitelj naknadno (nakon izvanrednog otkazivanja ugovora o radu) zasnovao novi radni odnos kod drugog poslodavca, to je presudom poslovni broj Pr-2020/2022-38 od 29.10.2024. utvrđen sudski raskid radnog odnosa s danom 12.09.2022.

9. Među strankama nije sporna visina tužbenog zahtjeva tužitelja, odnosno budući da se tuženik nije upuštao u raspravljanje, to niti nije osporio istu.

Međutim, kako tužbeni zahtjev tužitelja u matematičkom dijelu, odnosno u zbroju potraživanja ne odgovara sadržaju spisu priležće dokumentacije, a posebice Ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenog 01.10.2021., to ovaj sud u ovoj pravnoj stvari smatra da nisu ispunjeni zakonski uvjeti za donošenje presude zbog ogluhe.

10. Predmet ovoga spora je novčano potraživanje tužitelja iz radnog odnosa kod tuženika kao bivšeg poslodavca, odnosno naknada neisplaćene plaće tužitelja za cijeli kolovoz 2022. i za razmjerni dio rujna 2022. godine, tj. od 01.08.2022. do 11.09.2022. u bruto iznosu, kao i potraživanje troškova prijevoza i troškova toplog obroka za ta dva mjeseca.

11. Sud je tijekom dokaznog postupka izvršio uvid u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen između stranaka dana 01.10.2021. te je utvrdio da su stranke u čl. II. (Plaće i naknade) u toč. 1. ugovorile osnovnu bruto plaću u iznosu od 4.500,00 kn neto. Osim toga, uvidom u čl. VII. ovoga Ugovora (Ostala prava i obveze radnika i poslodavca), sud je utvrdio da su stranke ugovorile i prijevoz u visini od 360,00 kn, kao i topli obrok u visini od 400,00 kn.

12. Obzirom da je u međuvremenu, od dana 01.01.2023., u Republici Hrvatskoj uvedena valuta euro, to sud navodi da ranijih 4.500,00 kn na ime plaće sada iznosi 597,25 eura, da ranijih 360,00 kn na ime prijevoza sada iznosi 47,78 eura te da ranijih 400,00 kn na ime toplog obroka sada iznosi 53,09 eura. Stoga ukupni zbroj potraživanja tužitelja na ime plaće (naknade plaće), prijevoza i toplog obroka za mjesec kolovoz 2022. iznosi ranijih 5.260,00 kn, a točan konvertirani iznos toga zbroja iznosi 698,12 eura (pri čemu tužitelj potražuje veći iznos, odnosno 905,08 eura).

13. Obzirom na predmet ovoga spora, sud ukazuje da se u ovoj pravnoj stvari radi o potraživanju radnika s naslova naknade plaće za vrijeme dok zbog nezakonite odluke o prestanku radnog odnosa nije radio, a što sve ima karakter potraživanja po osnovu rada, a ne s naslova naknade štete. Naime, u nastavku, kada se nezakonita odluka poslodavca pravomoćno poništi, tj. utvrdi nedopuštenom, tada radnik dolazi u položaj kao da mu svojstvo radnika nije niti prestalo, pa mu pripadaju i prava koja imaju i drugi radnici, uz ostalo i pravo na plaću (vidi Rev 466/1995 od 19.11.1998., Izbor odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske 1/99), ali i eventualna materijalna prava koja su unutar spornog razdoblja ostvarili drugi radnici tuženika.

14. Ovaj sud navodi da tužiteljev pravni osnov predstavlja pravomoćna presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu posl. br. Pr-2020/2022-38 od 29.10.2024., temeljem koje je Odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju zbog skrivljenog ponašanja od 26.08.2022. utvrđena nedopuštenom, tj. nezakonitom te je utvrđeno i da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao. Sud je u predmetnom postupku, obzirom na citiranu presudu, utvrdio da je tužitelj bio nezakonito izvan radnog odnosa od dana nezakonitog otkaza ugovora o radu pa do dana 12.09.2022., s kojim datumom je prije citiranom presudom utvrđen sudski raskid radnog odnosa tužitelja kod tuženika. Stoga

tužitelju za to prije navedeno razdoblje pripada naknada plaće sukladno odredbama Zakona o radu (u daljnjem tekstu: ZR) važećim unutar spornog razdoblja, a to je čl. 95. ZR-a iz NN 93/14.

15. Sud navodi da je odredbom čl. 95. st. 3. ZR iz NN 93/14 propisano da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti zbog kojih radnik nije odgovoran. Isto tako, odredbom čl. 95. st. 5. ZR-a iz NN 93/14 propisano je da ako ZR-om ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu nije drukčije određeno, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca.

Sud prednjem dodaje da kako tužiteljevim Ugovorom o radu nije uređeno pitanje naknade plaće za vrijeme prekida rada te da tuženik u predmetnom postupku nije niti tvrdio niti dokazivao da je to propisano nekim drugim aktom, to tužitelj, prema mišljenju ovoga suda, ima pravo na naknadu plaće upravo u visini prosječne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca.

16. U predmetnom postupku, slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tuženikov otkaz tužiteljevog ugovora o radu od 26.08.2022. utvrđen nedopuštenim, pa posljedično na to, tužitelj ima pravo na naknadu plaće za razdoblje u kojem nije radio zbog krivnje poslodavca, pri čemu se radi upravo o spornom razdoblju iz konačno uređenog tužbenog zahtjeva tužitelja.

17. Ovaj sud dalje ističe da se tužitelj, kao bivši radnik tuženika, mora vratiti u onu radnopravnu situaciju kao da nije bilo nezakonite odluke o otkazu ugovora o radu, odnosno obzirom da je zadatak suda nakon pravomoćno dovršenog postupka radi utvrđenja nezakonitost odluke o otkazu vratiti radnika u onu pravnu poziciju kakva je bila u trenutku nezakonitog prestanka radnog odnosa, to je tužitelju pripadajuća visina tužbenog zahtjeva utvrđena od strane suda, a temeljem posljednjeg sklopljenog Ugovora o radu između parničnih stranaka.

18. Sud je nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, i to svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u njihovoj sveukupnosti utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u pretežitom dijelu, odnosno da ima pravni osnov, ali da u odnosu na zatraženu visinu nije osnovan u cijelosti. Stoga tužitelju na ime naknade plaće zbog nezakonitog otkaza njegovog ugovora o radu te prijevoza i toplog obroka pripada ukupno novčano potraživanje u bruto iznosu od 986,10 eura, koji iznos je razvrstan na dvije pojedinačne mjesečne iznose glavnica s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 16.-og u narednom mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate. Pri tome se prva glavnica odnosi na mjesec kolovoz 2022. i iznosi 698,12 eura, dok se druga glavnica odnosi na mjesec rujan 2022. i iznosi 287,98 eura (za koji sud nije utvrdio da bi se radilo o iskazanom višku potraživanja te ga za taj mjesec nije odbio niti u jednom dijelu), a kako je to sud presudio u toč. I. izreke ove presude.

19. Kao što je već ranije navedeno, sud je ocijenio da se radilo o pogrešnoj konverziji novčanog potraživanja tužitelja za mjesec kolovoz 2022. te da tužitelju ne pripada zatraženi iznos za taj mjesec od 905,08 eura, već da mu za kolovoz 2022. pripada iznos od 698,12 eura. Stoga razlika između zatraženih 905,08 eura i pripadajućih 698,12 eura iznosi 206,96 eura te je tužitelj odbijen s tim iznosom kao previsoko iskazanim potraživanjem za kolovoz 2022., a kako je to sud presudio u toč. II izreke ove presude.

20. U svezi konačnog uređenja tužbenog zahtjeva tužitelja u kojem je tražio i dosuđenje zateznih kamata na cijelu razliku bruto plaće, sud navodi da je to u suprotnosti s pozitivnim propisima. Naime, u skladu s odredbom čl. 45 st. 1 i st. 2 Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04 – u daljnjem tekstu ZPD), predujam poreza na dohodak obračunava, obustavlja i uplaćuje poslodavac, isplatitelj primitka iz čl. 14 ZPD-a ili sam porezni obveznik, i to prilikom svake isplate prema propisima koji važe na dan isplate. Nadalje, odredbom čl. 45 st. 4 i st. 5 ZPD-a, kao i čl. 61 st. 1 i 9 Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06 i 68/07 – u daljnjem tekstu Pravilnik), propisano je da se predujam poreza na dohodak od nesamostalnog rada obračunava tijekom istog mjeseca svakog poreznog razdoblja isplaćenog primitka od nesamostalnog rada iz čl. 14 tog Zakona i čl. 11, čl. 12 i čl. 15 tog Pravilnika, umanjenog za obračunate i uplaćene doprinose za obvezna osiguranja iz primitka po posebnim propisima i umanjenog za iznos uplaćenih premija osiguranja iz čl. 12 st. 9 i čl. 16 st. 2 ZPD-a te umanjenog za osobni odbitak iz čl. 36 st. 1 i st. 2 ZPD-a. Pri tome isplatitelj obračunati predujam poreza obustavlja i uplaćuje istodobno s isplatom primitka od nesamostalnog rada, kao porez po odbitku. Slijedom navedenog, obzirom da porez na dohodak i prirez na dohodak koji čine sastavne dijelove bruto plaće, uz neto plaće i doprinose, dospijevaju tek s isplatom, isto znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak. Budući tužitelj u svom konačno uređenom tužbenom zahtjevu nije izostavio potraživanje zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, jer se obzirom na prednje navedeno na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, stoga je sud odbio tužitelja s neosnovanim zahtjevom za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanima u dosuđenim iznosima bruto plaće iz toč. I izreke ove presude. Stoga je sud presudio kao pod toč. II izreke ove presude.

21. Budući je tužitelj vjerovnik novčane obveze, to sud smatra da je isti sukladno čl. 65 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 – u daljnjem tekstu: ZOO) ovlašten zahtijevati od tuženika kao dužnika njezino ispunjenje u osnovanom dijelu, a da je dužnik dužan ispuniti obvezu. Pri tome tuženik kao dužnik sukladno čl. 65 st. 2 ZOO-a za ispunjenje obveze odgovara cjelokupnom svojom imovinom. Osim svega navedenog, ovaj sud smatra da je tuženik kao sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje u osnovanom dijelu, a u skladu s čl. 9 ZOO-a u svezi s čl. 8 st. 1 ZR-a (čl. 6 st. 1 ZR-a iz NN 149/09), kojim je propisano da su se poslodavac i radnik u radnom odnosu dužni pridržavati odredbi ZR-a i drugih zakona, međunarodnih ugovora koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom i objavljeni, a koji su na snazi, drugih propisa, kolektivnih ugovora i pravilnika o radu.

Ovaj sud je mišljenja da je u predmetnom obvezno - pravnom odnosu tužitelj ovlašten od tuženika zahtijevati ispunjenje obveze u osnovanom dijelu, odnosno podmirenje utuženog iznosa, dok je tuženik dužan obvezu ispuniti savjesno u svemu kako ona glasi, a sve sukladno odredbi čl. 9 ZOO-a i čl. 342 istog Zakona, kojim je propisano da je na temelju obveze vjerovnik ovlašten zahtijevati od dužnika njezino ispunjenje, a da je dužnik dužan obvezu u cijelosti ispuniti (st.1).

22. Također valja navesti da u slučaju zakašnjenja s ispunjenjem obveze tužitelj kao vjerovnik ima pravo i na zakonsku zateznu kamatu u smislu čl. 29 st. 1 ZOO-a.

Isto tako, vjerovnik ima pravo na zateznu kamatu bez obzira na to da li je pretrpio kakvu štetu zbog dužnikovog zakašnjenja, a u smislu čl. 30 st. 1 ZOO-a.

U svezi datuma dospijeca tuženikove obveze, valja navesti da isti među strankama nije bio sporan označen od 16.-tog u narednom mjesecu za prethodni mjesec, a u skladu s odredbom čl. 92 st. 3 ZR-a.

Odluka o kamatnoj stopi temelji se na odredbi čl. 29 st. 2 ZOO-a (NN 35/05) i čl. 3 ZID ZOO-a (NN 78/15). Odluka o pravu na kamatu na parnični trošak temelji se na odredbi čl. 30 st. 3 Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13 i 93/14).

23. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2 ZPP-a u svezi s čl. 155 ZPP-a, a isti je odmjeran prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedine parnične radnje, a uzevši u obzir tužiteljev uspjeh u ovoj pravnoj stvari. Trošak se sastoji od troškova zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku, i to: sastav tužbe 75 bodova (Tbr. 7 toč.1) i ročište 10.04.2026. 75 bodova (tbr. 9 toč. 1). Tužitelju je ukupno priznato 150 bodova, tj. iznos od 300,00 eura, a uzevši u obzir tužiteljev uspjeh u ovom postupku (82,65%), to je sud tužitelju priznao iznos od 247,95 eura, a na isti je priznat trošak PDV-a od 25% u iznosu od 61,99 eura. Stoga sveukupno priznati i obređeni trošak tužitelja iznosi 309,94 eura.

Sud navodi da je Izmjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 126/2022) čl. 1 izmijenjen Tbr. 50 ranije Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22), na način da vrijednost boda iznosi 15,00 kn. Sud još navodi da je Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/2023) u Tbr. 54 vrijednost boda određena u iznosu 2,00 eura.

24. Sud, bez obzira na protek roka iz čl. 335 st. 4 ZPP-a, nije preotvarao glavnu raspravu, već je po povratku suca s dugotrajnog bolovanja (koje je trajalo u trenutku zakazanog ročišta za objavu presude, ali i prije i nakon toga), ekonomičnosti radi, odmah zakazao novo ročište za objavu presude u prvom raspoloživom terminu.

25. Tužitelj je u ovoj pravnoj stvari oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi temeljem čl. 11 st. 1 toč. 3 Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/2018), a kao posloprimac u radnom sporu.

26. Slijedom svega iznesenog, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 09. listopada 2026.

SUDAC:
Melanija Centner

Dokument je elektronički potpisan:
Melanija Centner

Vrijeme potpisivanja:
09-10-2026
12:34:39

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3034373535333732393739
OU=Signature
S=Centner
G=Melanija
CN=Melanija Centner

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana koja se podnosi ovom sudu, a o kojoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Stranci koja je pristupila ročištu radi uručenja presude rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a uredno je obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana kada je ročište održano.

Stranci koja nije pristupila ročištu radi uručenja presude, a nije uredno obaviještena o ročištu, rok za žalbu teče od dana dostave prijepisa presude.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2. toč. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11 ZPP-a zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi protiv ove presude ne mogu se iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi. (čl. 467 st.1. ZPP-a).

DNA:

1. tužitelju po pun.

2. tuženiku putem e-oglasne ploče suda

Broj zapisa: **9-3088e-690a5**

Kontrolni broj: **0c9c9-b4c8f-1a807**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Melaniya Centner, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.